

tiske anvendelse gjorde sig gældende blandt de parter, som havde accepteret den.

Generalsekretæren accepterer ikke den snævre fortolkning af ambassadør Gunnar Jarrings rolle som gående ud på udelukkende eller blot primært at søge at bringe parterne sammen ved forhandlingsbordet. Det må også være hans opgave at forsøge at forene parternes standpunkter ved de midler, som han må anse for mulige. Forhandlingerne mellem de fire permanente sikkerhedsrådsmedlemmer med henblik på at styrke ambassadør Jarring i hans søgen efter en løsning på problemet må betragtes som et opmuntrende skridt. I alle konflikter er viljen hos parterne selv til at opnå fred den afgørende faktor. I Mellemøsten har de internationale bestræbelser på at bistå ved konflikternes løsning imidlertid beklageligvis ikke hidtil fundet tegn på tilstedeværelsen af en sådan vilje i tilstrækkeligt omfang.

Enhver stat har ret til at eksistere inden for anerkendte grænser sikret mod angreb eller trussel om angreb. Men før en frugtbar debat om dette og beslægtede spørgsmål kan føres, må man nødvendigvis have blot nogen idé om dragningen af de fremtidige grænser. Generalsekretæren citerer i tilslutningen hertil Dag Hammarskjølds udtalelse den 24. oktober 1960, hvorefter det synes ham klart, at uanset hvilken vej krigslykken i Mellemøsten vender i et givet øjeblik, vil ingen af stridens parter kunne gøre sig håb om at gå ud af den som sejrherre.

Indtil der sker en ny og mere lovende udvikling i Mellemøsten, er det nødvendigt, at generalforsamlingen handler omgående og effektivt for at forstærke UNRWA og forsyne organisationen med de midler, der er nødvendige for at give flygtningene og de som følge af 1967-krigen fordrevne personer blot et minimum af livsfornødenheder. Løsningen af det palæstinensiske flygtningeproblem bør betragtes som et af de mest presserende og hastende af alle internationale problemer, der presser sig på. Generalsekretæren udtrykker samtidig håb om, at jødiske minoriteter i visse arabiske lande, hvor deres fortsatte tilstedeværelse er kilde til både intern og international spænding, må blive givet lejlighed til at flytte andetsteds hen.

Situationen i Cypern er takket være de

fredsbevarende styrkers utrættelige bestræbelser forbedret langsomt men støt. Håbet om en varig løsning er fortsat knyttet til forhandlingerne mellem de to befolkningsgrupper, der imidlertid ikke har gjort synlige fremskridt i de grundlæggende spørgsmål, der skiller de to sider. Tiden arbejder imidlertid ikke for en heldig løsning af øens problemer, hvorfor generalsekretæren indtrængende henstiller til parterne alvorligt og med henblik på fremtiden at overveje de vanskelige og måske endog smertelige afgørelser, som nu kræves af dem. Spørgsmålet om en yderligere reduktion af styrken og navnlig af dens omkostninger er for nylig blevet rejst fra visse sider. Især på baggrund af den ulige byrdefordeling ved styrkens finansiering optager dette spørgsmål generalsekretæren meget, og han vil udsende et sekretariatshold til på stedet at foretage en gennemgang af styrkens organisation og virksomhed.

Økonomisk og social udvikling.

For at bygge bro over den stadigt voksende udviklingskløft må der være en oprigtig vilje til stede hos det internationale samfund. Evnen til at løse udviklingsproblemet eksisterer uden tvivl. FN er blevet stadig kraftigere engageret i spørgsmålet om overførsel af teknologisk viden til udviklingslandene, og det er ganske klart uden hensyn til problemets størrelsesorden og udviklede beskaffenhed, at FN's maskineri til dette formål trænger til betydelig modernisering og styrkelse.

Udviklingslandene kan ikke forventes til stadighed at ville acceptere rollen som producent og eksportør af blot fødevarer og råmaterialer. For at fremme udviklingen må der gives dem mulighed for import af produktionsmidler, ligesom kapitalinvesteringerne bør forøges. Teknisk bistand må ikke undervurderes, men det bør erindres, at den grundlæggende form for samarbejde, udviklingslandene ønsker og har behov for med industrilandene, er udvidelse og forbedring af samhandels- og bistandsmulighederne.

UNCTAD har en vital rolle at spille i bestræbelserne på at løse de internationale handelsproblemer. Skønt konferencen ikke er fuldkommen, udgør den foreløbig den eneste mulige vej, ad hvilken man kan for-